

חג הסיגד "תעודת זהות"

	שם החג ופרושו:
	מקור החג בתנ"ך:
	מאריך החג:
	הכנות לקראת החג: (לפחות 3 דברים)
-----	מקום הסיגד: ----- מדוע שם? (2 סיבות)
----- -----	יום הסיגד: תאור הבקר: ----- סדר התפלות: (3 חלקים) ----- <u>סוף היום:</u>
	משמעות החג (לפחות 3 סבות):

חג הסיגד (חג ההשתחויה) / מאת שרון שלום

על פי המסורת, ביתא ישראל הם צאצאי שבט דן. ככל הנראה, בתקופת המלך ירבעם בן נבט גלה

מקור החג

המקור התנכי לחג הוא בספר נחמיה: "ויפתח עזרא הספר ליעיני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו עמדו כל העם: ויברך עזרא את ה' הא-לוקים הגדול ויגענו כל העם אמן אמן ... ויקדו וישתחוו לה' אפים ארצה" (נחמיה ח'-ו) "ויקומו ... ויקראו בספר תורת ה' א-להיהם רבעית היום ורבעית מתודים ומשתחוים לה' א-להיהם" (נחמיה ט' ג)

זמנו של החג

הזמן אשר בו נחגג החג במשך דורות רבים הוא בכ"ט חשוון, 50 ימים לאחר יום הכפורים.

ההכנות לסיגד

יום לפני הסיגד התכוננו כלם, מקטן ועד גדול, בהתרגשות רבה לקראת יום המחר. נהוג היה להכין את בגדי החג, ולכבסם.

ה"קסים" (פהנים) שחטו פרות וכבשים והכינו את הבשר לסעודה החגיגית בתם יום הסיגד. כלם מתאספים בכפרים המרפזיים שבהם קימו את החג. בכדי להגיע בזמן נאלצו לפעמים לצאת למסע ממשך של כמה ימים. בערב החג נהוג היה להתפלל תפילות מיוחדות לכבוד החג.

מקום הסיגד

את הסיגד קיימנו תמיד על הר גבוה. לענין הזה ישנם שני הסברים:

* בדרך זו המחשנו וחוינו את עליית משה להר סיני ביום מתן תורה.

* מקום גבוה נחשב ונתפס כמקום טהור.

לפני תחילת התפלה נהגו ה"פהנים" או זקני העדה לעלות למקום התפלה בהר, לודא שהוא נקי וטהור, ולחזק את הגדר שהקיפה את המקום. בחלק הקדמי של הגדר הוכן מקום להנחת האורית (תורה).

יום הסיגד

השכם בבקר כל בני הכפר והאורחים שהגיעו טבלו בנהר, ולבשו את בגדי החג הנקיים. כלם התאספו, כאיש אחד בלב אחד, בצלות בית (בית הכנסת). ה"כהנים" הוציאו את האורית (תורה) בשירה, והנשים השמיעו קולות שמחה. כך, כאשר ספר האורית צועד בראש השירה צעדנו במעלות הנהר. חלק מן העולים אל הנהר נשאו על גבם או על ראשם אבן שסמלה את ההכנעה לפני ה' ואת הרצון לבקש סליחה על החטאים.

משמעות החג

בהגיענו למקום התפלה פתחו ה"כהנים" בתפלות היום, וכך היה הסדר:

א. תפלות על ירושלים ועל הרצון להשתחוות לקב"ה בירושלים.

ב. פניית הכהן הראשי אל הקהל בחובת זכירה ושמירה על חקי התורה.

ג. קריאה מהאורית:

* ספור התגלות הקב"ה בנהר סיני.

* נחמיה ט' - חדוש הברית בין העם לבין ה' בימי שיבת ציון.

* ויקרא כ"ו וכן דברים כ"ז-כ"ח - הברכות והקללות.

הכהנים תרגמו את הדברים משפת הגעז (שפת הקדוש של ביתא ישראל) לשפה המדברת - אמרית או טיגרית. לקראת סיום כלם מבקשים סליחה ומחילה על חטאייהם, כורעים על ברכיהם ומשתחוים ארצה תוך כדי פרישת כפיהם אל השמים. אחר כך תוקעים בחצוצרות ואומרים "נשם שזכינו לחגג את החג השנה, כך נזכה לקיים אותו בשנה הבאה בירושלים".

היום נחתם כאשר יורדים מן הנהר בשמחה וברקודים אל בית צלות, ושם מתקיימת סעודת המצוה שחותרמת את היום הנשגב, את חג הסיגד.

סיגד - תפזורת

חפשו את המלים בכל כיוון אפשרי!
תרמילון: המלים שמחפשים...הן התשובות לשאלות הבאות!

- (1) שם החג: _____
- (2) פירוש שם החג: _____
- (3) השם הרשמי של עדת יהודי אתיופיה: _____
- (4) עולים ל _____ לחגוג את החג.
- (5) השם של התורה בעדה האתיופית: _____
- (6) שפת הקודש של העדה: _____
- (7) השפה המדוברת של העדה: _____
- (8) שם רשמי של כהן בעדה האתיופית : _____
- (9) החג מבוסס על סיפור מימי _____ ו _____ (מנהיגי העם בשיבת ציון)
- (10) החג הוא _____ יום לאחר יום _____.
- (11) היום חוגגים את החג ב _____ הנציב בירושלים.
- (12) אנשי העדה עוברים את היום ב _____ (כמו יום כיפור) עד סוף היום כאשר מקיימים סעודה גדולה.

ע	י	ד	ח	ל	פ	נ	ו	מ	ר	א	א
ב	ע	כ	ג	ג	ד	ש	ז	ג	ק	ו	ח
י	ה	ב	ס	י	ז	מ	ו	ע	צ	ח	מ
ת	ק	ל	ת	א	ס	ט	פ	ז	ל	ר	י
א	ה	א	ח	ג	ד	ח	י	פ	ה	ש	ש
י	י	ע	ז	ר	א	צ	כ	מ	ה	ז	י

ש	מ	ג	כ	ע	י	ל	ה	מ	ת	ו	מ
ר	ח	ד	ה	י	י	ו	ח	ת	ש	ה	ר
א	נ	ה	ז	ס	ג	ע	ח	ו	ט	א	ק
ל	ח	צ	פ	ת	י	ר	ה	מ	א	ט	ס
ח	ז	ו	ח	ת	י	ר	ו	א	ט	ר	ק
פ	ע	מ	מ	י	ר	ו	פ	י	כ	ה	מ